

Rotterdam, 26 januari 2023

23bb000116

Aan:

de gemeenteraad

Onderwerp:

Rapport Kinderombudsman Rotterdam "Hoor mij en zie mij!", Ervaringen van kinderen en jongeren met een beperking in het dagelijks leven

Gevraagd besluit:

Samenvattend stellen wij u voor om de hoofdconclusie van het rapport van de Kinderombudsman Rotterdam te onderschrijven en de 14 aanbevelingen over te nemen. Tevens stellen wij u voor om het college van burgemeester en wethouders op te dragen uitvoering te geven aan de aanbevelingen en de raad uiterlijk over een half jaar na dit besluit te laten rapporteren over de voortgang.

Waarom dit voorstel? / Waarom nu voorgelegd?

De Ombudsman Rotterdam heeft op 12 oktober 2022 het rapport **"Hoor mij en zie mij!",** ervaringen van kinderen en jongeren met een beperking in het dagelijks leven, aangeboden aan de gemeenteraad. Conform de 'Verordening Ombudsman Rotterdam' (artikel 9, lid 2) worden rapporten van de ombudsman in de regel binnen drie maanden na ontvangst behandeld. De collegereactie is integraal opgenomen in het rapport (p. 76-86).



Portefeuillehouder(s): Buijt, Achbar en Kasmi
Steller: Mark Jongsma

raadsvergadering van: 2 februari 2023
raadsstuk 23bb00116 pagina 1

Relatie met het coalitieakkoord/collegewerkprogramma/eerder aangenomen moties en gedane toezeggingen:

In het coalitieakkoord worden geen specifieke opmerkingen over jongeren met een beperking gemaakt.

Toelichting:

Kinderen en jongeren met een beperking komen in het dagelijks leven nog té veel obstakels tegen om gewoon mee te kunnen doen. Tot die conclusie komt de gemeentelijke Kinderombudsvrouw, Stans Goudsmit in haar rapport "Hoor mij en zie mij!", Ervaringen van kinderen en jongeren met een beperking in het dagelijks leven.

De kinderombudsvrouw sprak met kinderen en jongeren met een beperking over hun leven en welke obstakels zij ervaren om gewoon mee te kunnen doen en welke oplossingen zij zien? De uitkomsten staan beschreven in het rapport. Ook zat de kinderombudsvrouw met ouders aan tafel die overbelast zijn door alle rompslomp rond het aanvragen van zorg en hulpmiddelen voor hun kinderen. Dit is namelijk te ingewikkeld. Ouders verdwalen in de lokettenjungle. Deze zorgen leven ook bij artsen. Want kinderen met een beperking komen hierdoor te laat aan bij goede en passende zorg.

Een inclusieve wereld is voor deze kinderen en jongeren nog ver weg. De kinderombudsvrouw vraagt de gemeente, onderwijsinstellingen en sportclubs om werk te maken van het opheffen van deze obstakels. Om te weten wat er speelt is het van essentieel belang om met de kinderen en jongeren in gesprek te gaan. Dat gebeurt nu niet. De rechten van kinderen met een beperking komen daarmee in het geding.

Onderzoeksvraag

De centrale vraag van het onderzoek luidt als volgt:

Welke belemmeringen ervaren kinderen en jongeren met een beperking of chronische ziekte in het dagelijks leven in Rotterdam? Wat doet dat met hen en welke oplossingen zien zij?

De hoofdconclusie uit het rapport is:

Kinderen en jongeren met een beperking komen in het dagelijks leven nog té veel obstakels tegen om gewoon mee te kunnen doen. Op school en in hun vrije tijd. Ouders en professionals hebben verteld hoe lastig het is om de juiste zorg te vinden en aan te vragen. Dat kost veel tijd en energie van ouders. Tijd en energie die ze niet in hun kind kunnen steken. De kinderombudsman vindt dat de gemeente te weinig doet om de obstakels te identificeren en op te lossen. Daarvoor is het nodig (en verplicht!) dat ze met kinderen en jongeren met een beperking in gesprek gaan. Dat gebeurt helaas niet. Rotterdam heeft wel een Lokale Inclusie Agenda, maar daar worden geen kinderen met een beperking bij betrokken. Ook zijn er geen regels over participatie.



De obstakels die kinderen met een beperking tegenkomen op school gaan onder andere over het gebrek aan inclusief onderwijs, leerlingenvervoer dat te lang duurt en schoolniveau dat te laag is. De obstakels in de vrije tijd zitten in ontoegankelijke speeltuinen, gebrek aan mogelijkheden om mee te kunnen doen op een sportclub en moeilijkheden in het openbaar vervoer. Dat betekent dat er nog geen sprake is van een toegankelijke en inclusieve samenleving. Kinderen en jongeren benoemen dat ook expliciet. Ze ervaren dat ze in een parallelle wereld leven. Kinderen en jongeren met en zonder beperking kennen elkaar niet. Ze ervaren eenzaamheid en onbegrip. Veel dingen kosten hun meer moeite dan dat het een kind zonder beperking zou kosten. De kinderombudsman vindt dat anno 2022 een pijnlijke vaststelling. De belangrijkste aanbeveling in dit onderzoek is dat gemeenten met kinderen en jongeren met een beperking in gesprek moeten gaan en hun mening serieus moeten nemen. Dat gesprek moet gaan over obstakels en oplossingen. Alleen als kinderen en jongeren gehoord worden, kan er sprake zijn van beleid dat aansluit bij hun behoeften. Zo lang dat niet gebeurt is een inclusieve samenleving nog ver weg. De kinderombudsman en de kinderen en jongeren met een beperking hebben weloverwogen een aantal algemene aanbevelingen gedaan, die nog nader moeten worden ingevuld. Juist om niet datgene te doen, wat de kinderombudsman gemeenten voorhoudt: dat ze óver en niet mét kinderen en jongeren spreekt. Om een deel van de aanbevelingen concreet te maken is dat gesprek met kinderen en jongeren dus hard nodig.

Aanbevelingen

De Kinderombudsman komt op basis van de bevindingen en conclusies tot de volgende aanbevelingen aan het college van B en W:

1. Stel samen met kinderen regels op over participatie bij het opstellen, uitvoeren en evalueren van beleid;
2. Betrek kinderen met een beperking bij alle onderwerpen uit dit onderzoek om de gemeente inclusief en toegankelijk te maken. Biedt hun daarbij passende ondersteuning, als nodig;
3. Zorg voor voldoende kinderopvang en BSO voor kinderen met een beperking die niet van het reguliere aanbod gebruik kunnen maken;
4. Maak geen onderscheid op grond van leeftijd voor zorg voor kinderen met een beperking. Biedt de zorg die nodig is;
5. Draag als gemeente bij aan de transitie naar inclusief onderwijs, o.a. door huisvesting. Maak samen met de samenwerkingsverbanden van scholen concreet hoe dat moet;
6. Ga met de samenwerkingsverbanden van scholen in gesprek hoe leerlingen die dat willen en kunnen, toch een hoger schoolniveau kunnen doen;
7. Bedenk samen met kinderen creatieve oplossingen om de duur van de taxirit te verkorten en te flexibiliseren;
8. Verstrek een beschikking voor leerlingenvervoer voor meerdere jaren als duidelijk is dat de situatie niet verbetert. Sluit bijvoorbeeld aan bij de duur van een toelaatbaarheidsverklaring;
9. Zorg voor voldoende inclusief aanbod van speeltuinen, sport en cultuur waar kinderen met een beperking aan mee kunnen doen. Maak dat aanbod goed bekend;
10. Organiseer samen met kinderen activiteiten om eenzaamheid en onbegrip (zie H5) tegen te gaan. Betrek de samenwerkingsverbanden van scholen erbij, voor zover die activiteiten op school plaats vinden;



11. Zorg voor een helder overzicht van de zorg die er is voor kinderen met een beperking. Zorg dat deze informatie actueel en gemakkelijk beschikbaar is;
12. Zorg voor voldoende onafhankelijke clientondersteuners en informeer ouders daar actief over;
13. Ontlast ouders en maak het aanvragen van zorg eenvoudiger. Maak het mogelijk om aan één loket meerdere aanvragen te doen. Ook als die onder verschillende wetten vallen;
14. In geval van langdurige zorg: geef een beschikking af voor meerdere jaren.

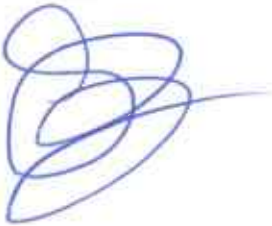
Financiële en juridische consequenties/aspecten:

Niet van toepassing

Het bijbehorende ontwerpbesluit bieden wij u hierbij ter vaststelling aan.

Presidium van de raad van de gemeente Rotterdam,

De griffier,



De voorzitter,

